

Mand, der alene ved disse tre Resolutioner er tilkommet i Søetatens Løn, foruden at denne selv, efter Forslagsstillereus, Dpgivende i 1816 forholdt sig til Landetatens Løn som 260 til 160. Jeg hørte den ærede Minister sige, og jeg troer ikke, at det var en Feilhørelse af mig, at der i een Maaaned, nemlig i Frimaa-neden, taar var bleven udbetalt Mandskabet, udenfor dem, der staae i privat Tjeneste, 20,000 Rbd., saa at den Bemærkning, som den ærede Taler fremhævede med Hensyn til, at man ikke vidste, hvormegit der af de 80,000 Rbd., der paa Holmen vare blevne betalte i Extraarbejde, gik til Holmens Folk, maatte finde tabe noget af den Styrke, der skulde sigge i den, og der ogsaa syntes at finde Gjenslang i Forsamlingen. Paa samme Maaade roer jeg, at det ogsaa vilde forholde sig, naar man vilde tage Hensyn til den Tid, som Folkenes arbejde; thi, naar jeg ikke er feil underrettet, saa er Arbejdstiden for Holmens Folk næsten en Time mindre end for de private Arbejdere, og der bliver altsaa en Time tilbage, i hvilken det Arbejde kan udføres, for hvilket de saakaldte Timepenge ere indrettede. Jeg troer ogsaa, at man maatte gaae tilbage til en Undersøgelse om, hvormange egentlige Arbejdsdage der kommer paa Holmens faste Folk, naar man noie vilde undersøge deres Løn, og, dersom jeg ikke er feil underrettet, saa beløbe de faste Arbejdsdage sig ikke høiere end til 258, hvoraf den Paapasfellige og Flittige endogfaa kan ved de der trufne Indretninger bespare en Snees Dage om Aaret, saa at den egentlige Arbejdstid for Holmens faste Mandskab kun er 238 Dage om Aaret, hvori der af ham forlanges, naar jeg ikke ligeledes er feil underrettet, 9¹³/₁₅ Timers Arbejde daglig. Jeg bemærker dette, fordi det dog er væsentlige Momenter til Bedømmelse af, hvorledes denne Klasse er stillet, der i høi Grad har Krav paa Enhvers Opmærksomhed og Velvillie, der veed, hvor vigtigt det er, at en saa talrig og nyttig Arbejdsclasses Stilling er nogenlunde god og isærdeleshed sikke r, men den, der veed, hvad dette har at betyde, vil ogsaa tage i Betragtning, om ikke den Sikkerhed, som netop Holmens Folk ikke blot til enhver Tid have med Hensyn til at faae en ingenlunde saa

ringe Løn, som det ofte siges, men ogsaa til enhver Tid have med Hensyn til at faae nærmest Udgang til Overarbejde eller til Fortjeneste ved det Arbejde, der ikke ligger indenfor den fastsatte Arbejdsgrændse, om ikke ogsaa denne Sikkerhed, siger jeg, har sin ikke ringe Betydning for Arbejderne. Ja, det er et meget tilfældigt Spørgsmaal at komme ind paa det saakaldte Arbejder-Spørgsmaal; men det nytter sandelig ikke, at man forstikker, at man gaaer dertil med den største Forsigtighed, naar man dog ikke er forsigtig nok til at kaste Blikket paa alle de Momenter, som her maae tages i Betragtning. Jeg troer virkelig, at der, saaledes som det blev yttret ifjor, ikke er nogen Arbejder-Klasse i Danmark, der er bedre stillet end Holmens Folk, og, dersom der ogsaa skulde være nogen Overdrivelse i denne Paastand, saa maa jeg først bemærke, at Overdrivelsen ikke hidrører fra mig (Latter.); jeg citerer Paastanden kun med al Afgtelse for den Rilde, hvorfra den er kommen, men ialtfald er jeg overbevist om, at der i denne Paastand ikke ligger saa megen Overdrivelse, som naar man sildrer Holmens Folks Kaar og de Vilkaar, hvorunder de arbejde, saaledes, som om der skeete dem og var skeet dem en stor Uret. Jeg skal til Slutning endnu blot gjøre en eneste Bemærkning. Det blev igaar af den ærede Forslagsstiller paastaet, at det kun i formel Henseende var forskjelligt, hvad enten han kom frem med dette Forslag, eller Marineministeren kom frem med det. Jeg vil aabent tilstaae, at, omendskjøndt jeg ikke troer, at der er Trang til et saadant Tilslag for Sø-Statens Underclasser som det, det ærede Medlem har foreslaaet og af hvad Marineministeren har talt, har jeg blandt Andet kunnet stave mig til at, det er hans Mening, jeg tilstaaer, siger jeg, at, omendskjøndt jeg ikke troer, at der er Trang til et saadant Krav, saa vilde jeg dog have været tilbøielig til at stemme for Forslaget, naar det var kommet fra Ministeren, men jeg stemmer ikke for det nu, da det er kommet fra den ærede Rigsdagsmand. Narsagen dertil er den, at jeg ikke alene anseer det i formel Henseende, men ogsaa i reel Henseende for at være af en meget stor Forskjel, enten et saadant Forslag kommer fra den ærede Forslagsstiller — eller fra enhver Anden